

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 866	Intern Journal nr 405/81 FB	Internt arkiv nr T & F 470	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv Troms & Finnmark	Ekstern rapport nr NGU 1800/38E	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel USB 1980 - Feltrapport for Bæivasgied`di delområde, Karasjok jernfelt				
Forfatter Elvebakk, Geir		Dato Okt. 1980	Bedrift NGU	
Kommune Karasjok	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad 20333	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geologi	Dokument type		Forekomster	
Råstofftype Malm/metall	Emneord Fe			
Sammendrag Bergartene i Bæivasgied`di området blir beskrevet. Stratigrafien og de tektoniske forhold diskuteres. De granodiorittiske til kvartsdiorittiske gneisene i feltet vestlige del er underlaget for arkoser og kvartssandsteiner som ble avsatt i prekambrisk tid (Arkeikum?). Sandsteinene ble metamorfosert, men de inneholder lokalt fortsatt enkelte primære strukturer. Senere ble disse bergartene overskjøvet av dekker med marine (vulkanogene) sedimenter og basiske og ultrabasiske lavaer og agglomerater. I agglomeratene finnes det primære strukturer.				

UNDERSØKELSE AV
STATENS BERGRETTHETER

1980

NGU-rapport 1800/38E

Feltrapport for Bæivašgied'di
delområde, Karasjok jernfelt
Karasjok, Finnmark

Norges geologiske undersøkelse

Leiv Eiriksons vei 39
TH. (075) 15860

Postboks 3006
7001 Trondheim

Postgironr. 5168232
Bankgironr. 0633.05.70014

Rapport nr. 1800/38E		Åpen/ Forbeholdt	
Tittel: Feltrapport for Bæivašgied'di delområde, Karasjok jernfelt.			
Oppdragsgiver: Industridepartementet/USB		Forfatter: cand. mag. Geir Elvebakk	
Forekomstens navn og koordinater: Karasjok jernfelt		Kommune: Karasjok	
Fylke: Finnmark		Kartbladnr. og -navn (1:50 000): 2033 III Bæivasgied'di	
Utført: 1980/81		Sidetall: 13 Tekstbilag: Kartbilag: 14	
Prosjektnummer og -navn: 1800 Undersøkelse av statens bergrettigheter			
Prosjektleder: Førstestatsgeolog Ingvar Lindahl			
Sammendrag: Bergartene i Bæivašgied'di området blir beskrevet. Stratigrafien og de tektoniske forhold diskuteres. De granodiorittiske til kvartsdiorittiske gneisene i feltets vestlige del er underlaget for arkoser og kvartssandsteiner som ble avsatt i prekambrisk tid (Arkeikum?). Sandsteinene ble metamorfosert, men de inneholder lokalt fortsatt enkelte primære strukturer. Senere ble disse bergartene overskjøvet av dekker med marine (vulkanogene ?) sedimenter og basiske og ultrabasiske lavaer og agglomerater. I agglomeratene finnes det primære strukturer.			
Nøkkelord	Berggrunnsgeologi		Kvartsbåndete jernmalmer
	Suprakrustaler		
	Malmundersøkelser		

Ved referanse til rapporten oppgis forfatter, tittel og rapportnr.

INNHold

	Side
INNLEDNING (D. van der Wel)	3
BERGARTER OG BERGARTSBESKRIVELSER	4
Autoktone bergarter	4
Gneisgranitt	4
Metaarkose	5
Ultramafisk intrusiv	5
Migmatitt	6
Alloktone bergarter	6
Amfibolgneis	7
Metasedimenter	7
STRATIGRAFIEN I OMRÅDET	8
TEKTONIKK	11
GEOLOGISK MODELL	13
LITTERATURREFERANSER	14

TEGNINGER

- 1800/38E-01 Lokalitetskart. Bæivašgied'di-området er innrammet.
- 02 Geologisk kart.
 - 03 Geologiske profiler (se Tegn. 02).
 - 04 Strukturkart.
 - 05 Rosediagram - lineasjoner for samtlige bergarter.
 - 06 Rosediagram - foldeakser for samtlige bergarter.
 - 07 Rosediagram - sprekkeflater, samtlige bergarter.
 - 08 Stereogram - foldeakser for samtlige bergarter.
 - 09 Rosediagram - lineasjon i amfibolgneis.
 - 10 Stereogram - foldeakser i amfibolgneis.
 - 11 Rosediagram - foldeakser i amfibolgneis.
 - 12 Rosediagram - lineasjon i metasedimentene.
 - 13 Stereogram - foldeakser i metasedimentene.
 - 14 Rosediagram - foldeakser i metasedimentene.

INNLEDNING

Cand. mag. Geir Elvebakk fra Universitetet i Tromsø og stud. real. Helga J. Hanssen fra Universitetet i Bergen foretok kartleggingen i Bæivašgied'di området i perioden 22. til 29. august 1980, som en del av deres oppgaver i Karasjok jernmalmfelt (Tegn. 01).

Bæivašgied'di kapell og overnattingssted dannet basis for deres kartlegging i et ca. 13 km² stort område langs Karasjåkka og Bavtajåkka. Basis lå ca. 8 km vest for hovedleiren ved Njuovčut og ca. 40 km sørvest for Karasjok kirkested. Det er omkring 20 km til nærmeste kjørbare vei.

Formålet med kartleggingen i dette området var undersøkelse av:

- (1) Grenserelasjonene mellom de arkeiske granodiorittiske - kvartsdiorittiske gneisene og metasandsteinene.
- (2) Grenserelasjonene mellom metasandsteinene og grønnsteinsbeltet.
- (3) De tektonostratigrafiske forhold.

Kartleggingen vanskeliggjøres av den lave blotningsgrad (under 2 %), men denne er noe bedre langs elvene. Elvebakk og Hanssen påpeker problemene med å skille de enkelte bergartstyper fra hverandre (f.eks. de amfibolittiske variantene). Med unntak av "gradvise" overganger i skyvesoner har de ikke observert bergartsgrenser i blotninger.

Den foreliggende rapporten er basert på feltobservasjoner og skrevet ved Universitetet i Tromsø av G. Elvebakk. Sammendraget og innledningen er skrevet av D. van der Wel. Rapporten er ellers gjennomgått og språklig rettet av I. Lindahl og D. van der Wel.

BERGARTER OG BERGARTSBESKRIVELSER

I Tegn. 02 vises det geologiske kartet for området. Bergartene er delt opp i antatt autoktone og alloktone bergarter. De autoktone bergarter er (i alle fall delvis) eldst.

Autoktone bergarter

Gneisgranitt

Denne bergartstype finnes i det nordvestlige hjørnet av det kartlagte området (Lokalitet 63, 64 og 65, Tegn. 1).

Bergarten er en homogen lys rød middelskornet, svakt foliert og jevnkornig bergart uten tydelig lineasjon. Stedvis er bergarten gjennomslått av kvarts-feltspatganger som er diskordante med lagningen og foliasjon.

Det opptrer også en lagdelt variant med lyse kvarts-feltspatrike lag og mørke amfibol-glimmerlag. Denne typen antas å være en migmatitt på grunn av at det finnes soner med den normale gneisgranitten i denne bergart.

Det finnes også en meget finkornet, lite foliert lys rød gneisgranitt. Denne bergart er sterkt oppsprukket, noe som trolig skyldes en forkastning like ved lokaliteten.

På lokaliteter med den migmatittiske variant er foliasjonen parallell med båndingen i bergarten.

Hovedmineralene i gneisgranitten er glassaktige korn av kvarts, lys røde korn av mikroklin (dels som granoblaster), hvite til lyse grå korn av plagioklas, og biotitt. Biotitt, muskovitt og tildels hornblende definerer foliasjonen. Blant de aksessoriske mineraler er muskovitt, magnetitt og pyritt observert i selve bergarten mens hematitt opptrer på sprekkeflater.

I forhold til de andre bergartene i området er gneisgranitten lite tektonisert, men det ble observert to entydige forskyvninger

med tydelig glideflate.

De autoktone bergartene er sannsynligvis arkeiske (se f.eks. Skålvoll 1971).

Metaarkose

Metaarkosen finnes i en langstrakt sone med bredde på ca. 0,5 km langs Karasjåkkas nordside. Bredden på sonen er usikker da vi ikke har observert grensen mot gneisgranitten eller grensen mot de alloktone bergarter. Grensen kan fastlegges med en margin på maks ± 100 m. Metaarkosen er lys rød av farge og ligner således på gneisgranitten. Det er en generell tendens at fargen blir grå nærmest Karasjåkka. Dette skyldes at mikroklininnholdet avtar og kvartsinnholdet øker samtidig som bergarten blir mer finkornet fra vest (gneisgranitt) mot øst (grønnsteinsbeltet).

Kornstørrelsen varierer, den er grovkornet og stedvis konglomera-tisk med boller opptil 2 cm i diameter nær antatt grense til gneisgranitten (migmatitten). Metaarkosen består både av berg-artsfragmenter og mineralkorn. Kornene viser enkelte steder en tydelig runding. Andre tydelige sedimentære strukturer er lagning, laminering, krysskikning og "herringbone cross-lamination". Denne siste sedimentære strukturen er typisk for tidevannskanaler hvor strømrretningen varierer med tidevannssyklusen. Nærmest Karasjåkka er bergarten middelskornet.

Bergarten er tydelig foliert og det er en svak lineasjon av stenglige mineraler.

Hovedmineralene i bergarten er kvarts, mikroklin, plagioklas og biotitt, mens muskovitt, hematitt, magnetitt, kalsitt, hornblende, tremolitt og pyritt er aksessoriske.

Ultramafisk intrusiv

Bergarten ligger i metaarkosen vest for Karasjåkka og har en horisontal utbredelse på ca. 75 meter i sørvestlig retning (se dagbok lokalitet 73).

Intrusivet er finkornet og uten mineralorienteringer. Dets sentrale del er mer grovkornet og lysere av farge enn randsonen. Hovedmineralene er amfibol og/eller pyroksen, plagioklas, magnetitt og kalkspat. Identifikasjon er vanskelig pga. bergartens finkornete karakter.

Tynne soner med tremolitt og biotitt viser at det lokalt har funnet sted retrogradering i bergarten.

Migmatitt

Migmatitt forekommer som en sone mellom gneisgranitten og metaarkosen og er beskrevet fra lok. 65, 67, 68, 69 og 91 (se Tegn. 1 og dagbok).

Den er inhomogen og lyse kvarts-feltspatrike lag opptrer i vekslning med mørke lag. Rundt de kvartsfeltspatrike lag kan en ofte se en gradvis overgang mot mørkere lag som kan skyldes mineralfaser som ble dannet i forbindelse med migmatittiseringsprosessen.

Migmatitten er stort sett massiv og grovkornet og de mørke lagene er stedvis skifrig. Videre kan en også finne tydelig lineasjon av amfibol. Hovedmineralene er kvarts, mikroklin (lyse rødt), plagioklas (hvitt eller grått), mørk amfibol og biotitt. Magnetitt, karbonat, kopperkis, malakitt og hematitt er aksesoriske.

Graden av migmatittisering ser ut til å avta fra lok 67 både mot gneisgranitten og metaarkosen.

Alloktone bergarter

Blant de alloktone bergartene skiller jeg mellom amfibolgneis og metasedimenter. Dette på bakgrunn av at amfibolgneisen og metasedimentene er fremtredende i hvert sitt geografiske område og på grunn av at jeg vet opprinnelsen av metasedimentene, men ikke den til amfibolgneisen.

Amfibolgneis

Amfibolgneis er hovedbergart i områdets nordøstlige del. Den er alltid mørk og inneholder alltid kvartslinser. Kvartslinsene ligger i foliasjonsplanet og er ofte foldet. Størrelsen og formen på linsene varierer (vanligvis 1-2 cm x 5 cm).

Deformasjonen varierer: fra sterkt deformert (glimmergneis med glideplan, oppknusning og forskifring) til en nesten helt massiv og middelskornet bergart. Vanligvis er amfibolgneisen foliert med tydelig lineasjon (amfibolnåler).

Den massive variant (garbengneis?) danner en meget karakteristisk øyetekstur ved at amfibolnåler er samlet i tette aggregater med klar grense utad. Øynene kan bli opp til 0,5 cm store.

Hovedmineralene er amfibol (hornblende), kvarts og plagioklas. Av aksessoriske mineraler opptrer biotitt (i sterkt tektoniserte (forskifrede) varianter), muskovitt (som regel på kløvflater i skifrige varianter), karbonat (på sprekkeflater), magnetitt, ilmenitt, koppermis, svovelkis og markasitt.

Talk og serpentin opptrer på glideflater i bergarten sammen med kloritt.

Metasedimenter

Betegnelsen metasedimenter er brukt på klorittskifer, kalkklorittskifer, biotittklorittskifer, marmor, kalkholdig metasandstein med krysskiktning, kvartsitt, svartskifre og tremolittholdig amfibolgneis og alle mulige overganger mellom disse bergarter. Jeg vil nå prøve å gi en stratigrafi med kort beskrivelse av bergartene under metasedimentene:

Aktinolitt-tremolittbergarten er mørk grønn og lineert (tremolittnåler) og den fører kvartslinser. Bergarten skilles fra den underliggende amfibolgneis ved at det rundt kvartslinsene opptrer lyse grønne tremolittnåler. Også her finnes det garbenteksturer. Bergarten fører foruten amfibol også plagioklas. Aksessorisk er svovelkis, magnetkis, koppermis o.a. mineraler.

Kvarts-biotitt-klorittskifer inneholder tynne lag av kvarts-skifer og tynne kvartsittlag med krysskiktning og kan betegnes som gråvakke. Den inneholder mye magnetitt.

Marmor. Det er en gradvis overgang fra den underliggende bergart til marmor og fra denne til den overliggende bergart. Svak krysskiktning finnes i øvre del. Mineraler er kalkspat, kvarts, biotitt og kloritt. Mektigheten er ca. $\frac{1}{2}$ m.

Tremolitt og pyrittførende marmor fører utenom hovedmineralene (tremolitt og kalkspat) noe svovelkis og litt kvarts og magnetkis. Deformasjonen er betydelig mindre enn klorittskiferen. Mektigheten er opptil 5 meter.

Klorittskiferen er stedvis karbonatholdig og alltid sterkt deformert. Mineraler i tillegg til kloritt er biotitt, kalkspat, mørk amfibol og pyritt.

STRATIGRAFIEN I OMRÅDET

Stratigrafien som presenteres i dette avsnitt er usikker på grunn av den lave blotningsgraden. Den er et forsøk på å sammenstille små profiler fra flere lokaliteter, og må sees på som et forslag til hjelp ved senere kartlegging i området.

	Migmatitt
	Ultramafisk intrusjon
	Kloritt-amfibolbergart
	Metasedimenter
Allokton	Amfibolgneis
	Metaarkose
	Gneisgranitt

Wennervirta (1968) antok at bergartene, med unntak av gneisgranitten og muligens metaarkosen, tilhører den Lapponiske orogenese. Når det gjelder en absolutt alder på de forskjellige bergartene, antas de lapponiske bergarter å være mellom 1800 og

2000 mill. år.

Et fellestrekk for bergartene i Bæivašgied'di-området er at de faller mot øst. I metaarkosen, gneisgranitten og migmatitten er det for det meste et fall fra $40-60^{\circ}$ mot øst. De andre bergartene i området har et fall på mellom $20-50^{\circ}$, men også her er steilere fall målt. Dette tilsier at det er en vinkeldiskordans mellom de autoktone bergarter i vest og nordvest og de alloktone bergartene i området.

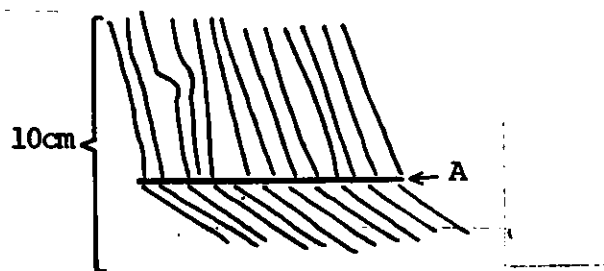
Et argument mot denne hypotesen er at bergartene i området er så sterkt foldet at fallmålingene ikke trenger å være representative for hele enheten, men ut fra antallet av fallmålinger antar jeg at tendensen er sannsynlig.

Diskordansen mellom metaarkosen, gneisgranitten og migmatitten på den ene side og amfibolgneisen og metasedimentene på den andre side har jeg forklart med at vi har bergarter som er skjøvet inn over de eldre bergartene. En annen mulig forklaring ville ha vært at diskordansen er primær og at den er en avsetningsdiskordans.

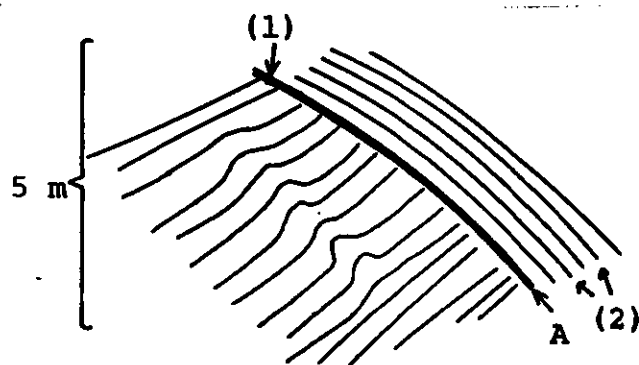
Mot hypotesen om en avsetningsdiskordans taler det forhold at det på flere steder er observert glideplan. Lokaliteten ved Bak'teluobbal viser f.eks. entydig at en har med alloktone bergarter å gjøre (Fig. 1). Det samme viser en lokalitet ved Raigebakgår'zi (Fig. 2).

Den eldste bergarten i området er sannsynligvis gneisgranitten. Metaarkosen er sannsynligvis et erosjonsprodukt av gneisgranitten og er blitt avsatt på tidevannsflater i et marint miljø. Avsetningsmiljøet er tolket ut fra de sedimentære strukturene, spesielt viktig i så måte er den såkalte "herringbone cross-lamination".

Gneisgranitten og arkositten har blitt utsatt for migmatittisering spesielt i grenseområdet mellom de to bergartene. Migmatittiseringen er yngre enn både gneisgranitten og metaarkosen. Wennervirta (1968) mener at migmatitten er områdets yngste bergart.

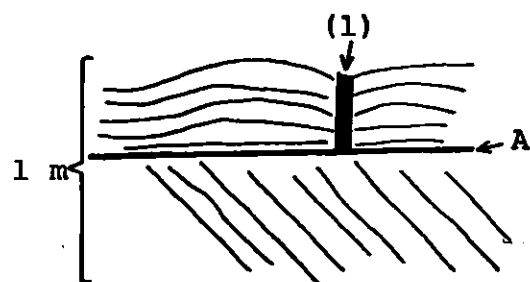

I Øst-vest profil

II Øst-vest profil

- (1) prøvetakingspunkter for mylonitt
- (2) interne små glideplan

III Nord-sør profil

- (1) oppknust bergart

Fig. 1. Diskordanser (A) i metasedimenter ved Bak'teluobbal

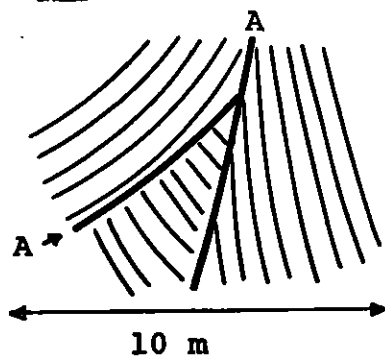

Fig. 2. Diskordanser (A) i metasedimenter ved Rai'gebakgår'zi.

Metaarkosen og muligens også gneisgranitten er intrudert av en ultramafisk bergart. En mulig korrelasjon kan finnes med kloritt-amfibolbergartene i øst. Disse er tolket som mafisk effusivbergarter og fører små, udeformerte ultramafiske intrusjoner.

De alloktone bergarter er yngre enn gneisgranitten og metaarkosen. Dette vises entydig ved en breksje med fragmenter av metaarkosen og amfibolgneisen tilhørende de alloktone bergarter. Aldersrelasjonene mellom de autoktone og de alloktone bergarter er usikre. Hvis det ultramafiske intrusiv i metaarkosen kan korreleres med kloritt-amfibolbergartene i øst vil det være yngre eller like gammelt som de alloktone bergarter. Dette på bakgrunn av at kloritt-amfibolbergarten funnet på lok. 100 sannsynligvis ligger over de alloktone bergarter og følgelig er yngre. I området nord for Dabmutčákkat opptrer kloritt-amfibolbergartene som en del av de innskjøvnene bergarter. Sannsynligvis representerer disse et løsrevet flak av klorittamfibolbergarten. Det skulle bety at de også er eldre enn de alloktone bergarter. Det antas derfor at kloritt-amfibolbergarten er avsatt samtidig med innskøyningen av de alloktone bergarter.

TEKTONIKK

Et karakteristisk trekk for bergartene i Bæivašgied'di-området er at de som regel er sterkt deformerte. Bergartene er dels svakt folierte (med eller uten lineasjon) og dels sterkt skifrige. De har varierende grad av folding, kan være breksjerte og mylonittiserte. Foldingsakser, lineasjoner og glideplan er tegnet inn på et strukturkart (Tegn. 4).

Bergartene i området viser en meget komplisert deformasjon. I et forsøk på å skaffe en bedre oversikt over de tektoniske forhold er målte lineasjoner, foldeakser og sprekkeflater plottet både for samtlige bergarter (Tegn. 5-8) og for skyvedekkebergartene (Tegn. 9-14). Dette for om mulig å skille deforma-

sjonene til skyvedekket fra deformasjoner i de autoktone enheter.

Diagrammene for totalmålingene (Tegn. 05-08) viser at både lineasjonen, foldaksene og sprekkeflatene gir et maksimum i øst-vestlig retning. Videre har foldaksene og sprekkeflatene et maksimum i nord-sørlig retning. Et tredje markant maksimum for foldaksene er mot 35°N , mens sprekkenes tredje maksimum er normalt på sistnevnte retning, dvs. 125° mot SØ.

For lineasjonen er det tre markerte maksima: øst-vest, 75° ØNØ og 55°NØ .

I et forsøk på om mulig å finne en forklaring på hvorfor alle tre målingene ga 3 maksima ble dataene gruppert i to geografisk adskilte områder. Jeg fant det mest hensiktsmessig å dele mellom amfibolgneisen og metasedimentene (se avsnittet om disse) da begge grupper skulle tilhøre de alloktone bergarter. Resultatene er plottet i Tegn. 09-14.

Lineasjonen for metasedimentene i vest gir et maksimum mot 55°NØ . For amfibolgneisen er maksimaet 75° mot ØNØ dvs. en forskjell på 20° . Spørsmålet som reiser seg er om også de andre retningselementer gir en dreining mot øst jo lengre øst man kommer. Et tredje moment man også kan legge merke til er at både amfibolgneisen og metasedimentene har et svakt maksimum mot øst. Denne markerte tendensen mot øst for totalmålingene er en sum av disse sammenfallende mindre markante tendenser. De fleste strukturmålingene er fra amfibolgneisen og metasedimentene.

En sammenligning av foldaksene ga for metasedimentene i vest en hovedretning i nord-sørlig retning med svakt fall mot nord og en retning ca. 90° mot Ø. For amfibolgneisen ga plottene følgende hovedretninger: 20°NØ og en ca. 100° mot Ø. Begge disse gir en dreining på 20° fra vest mot øst.

Observasjoner av glideplan ble foretatt på følgende lokaliteter: 51, 97, 83, 102. Fra vest mot øst: lokalitet 83 glidning mot 30°NØ , lokalitet 97 retning ca. 55°NØ , lokalitet 102 ca. 80°

Ø og lokalitet 51 ga ca. 75° ØNØ. Dette skulle stemme bra med den allerede observerte tendens.

Hvis man antar at bergartenes tektoniske bilde skyldes innskyvninger av det alloktone dekket så har en hatt innskyvning av dekket fra sørvest i det sørvestlige hjørnet mens dekket har dreid mot øst i de østlige deler av området.

GEOLOGISK MODELL

I det følgende vil jeg som en avslutning skissere en mulig geologisk historie for Bæivašgied'di-området.

Gneisgranitten har sannsynligvis opprinnelig vært en granitt som senere har blitt metamorfosert og litt deformert. Den har stedvis blitt gjennomvannet av kvarts-feltspatganger - uvisst når.

På gneisgranittmassivet har vi fått avsatt arkose og kvarts-sandstein som senere har blitt deformert og metamorfosert. Denne avsetningen er tidligere referert til som en tidevannsavsetning, og ble antageligvis avsatt i forbindelse med innsynkning av et basseng (tensjon i jordskorpa).

Denne tensjonsfasen ble etterfulgt av en kompressjonsfase - orogenese? Resultatet av denne kompressjonen er at et flak av andre marine sedimenter og amfibolgneiser ble revet løs og skjøvet inn langs med og muligens også over metaarkosen og gneisgranitten. Det antas at klorittamfibolbergarten ble dannet i en vulkansk periode under denne kompressjonsfasen. Metamorfosen tilhører også denne kompressive fasen.

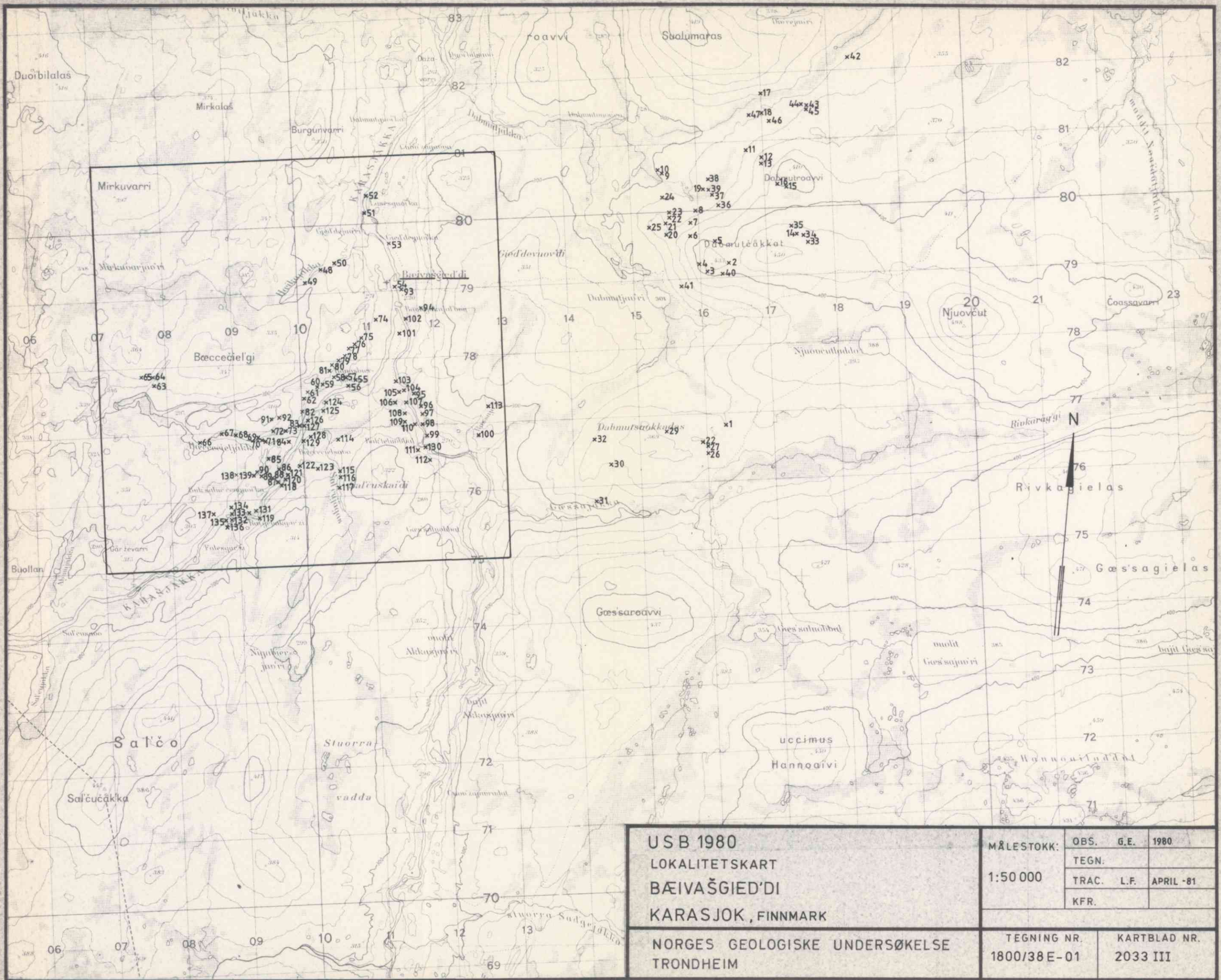
Oktober 1980

G. Elvebakk
(sign.)

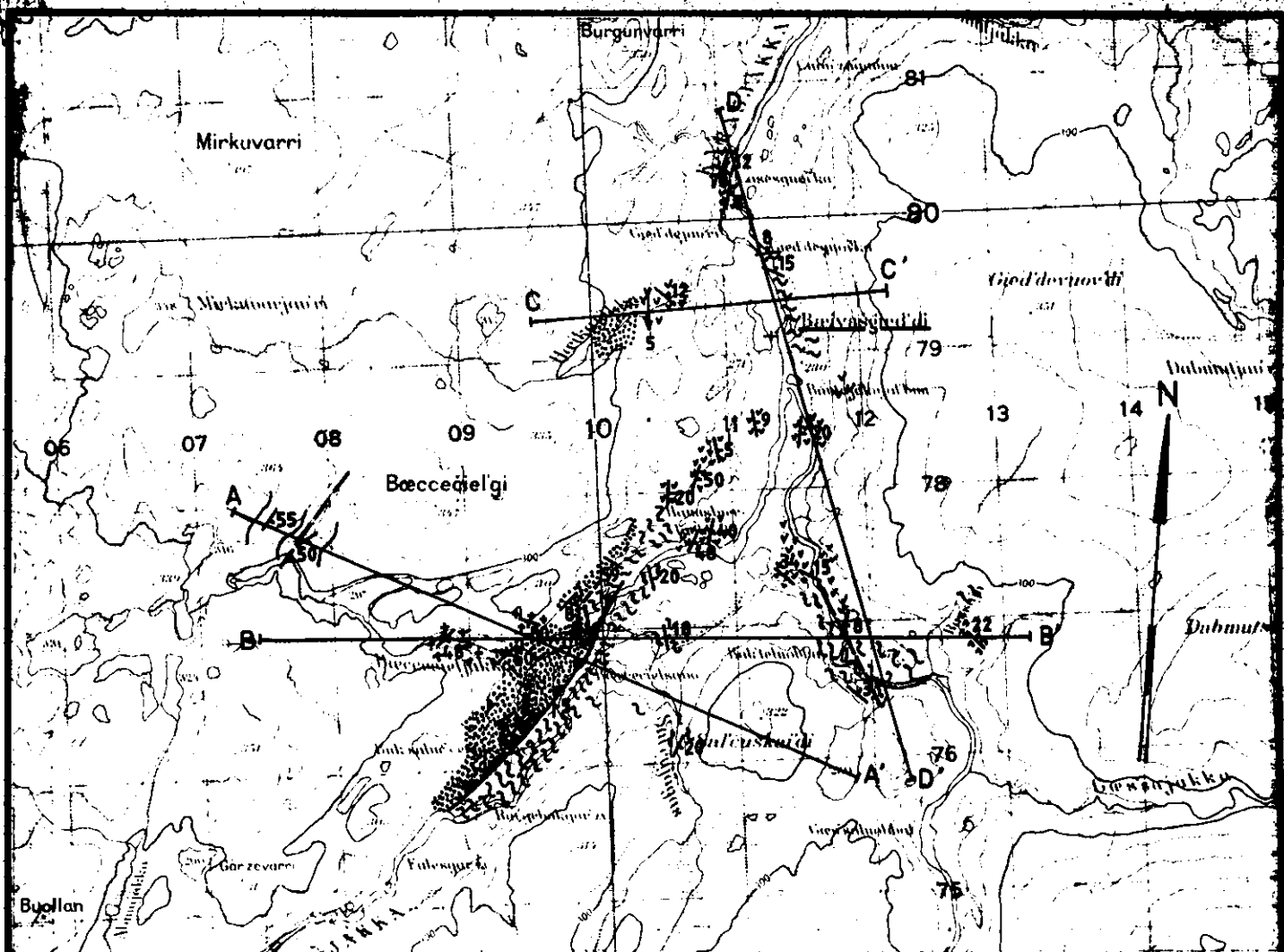
LITTERATURREFERANSER

Skålvoll, H. 1971: Geologisk berggrunnskart Karasjok
1:250 000. Norges geologiske undersøkelse.

Wennervirta, H. 1968: Karasjokområdet geologi. Norges geol.
Unders. 258, s. 131-184.

USB 1980 LOKALITETSKART BÆIVAŠGIED'DI KARASJOK, FINNMARK	MÅLESTOKK: 1:50 000			OBS.	G.E.	1980
				TEGN.		
				TRAC.	L.F.	APRIL -81
				KFR.		
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM			TEGNING NR. 1800/38 E-01	KARTBLAD NR. 2033 III		

TEGNFORKLARING:

METAARKOSE

AMFIBOLITT/HORNBLENDEGNEIS

AMFIBOL/KLORITTBERGART

GLIMMERSKIFER/GRAFITTSKIFER/METAGRÅVAKKE

GNEISGRANITT/GRANODIORITT

ULTRABASITT

MIKROKLINGRANITT/MIGMATITT

SKYVESONE

--- FORKASTNING

U S B 1980

GEOLOGISK KART

BÆIVAŠGIED'DI

KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

1:50 000

OBS.

G.E.

1980

TEGN.

TRAC.

KFR.

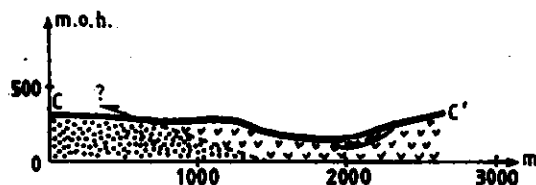
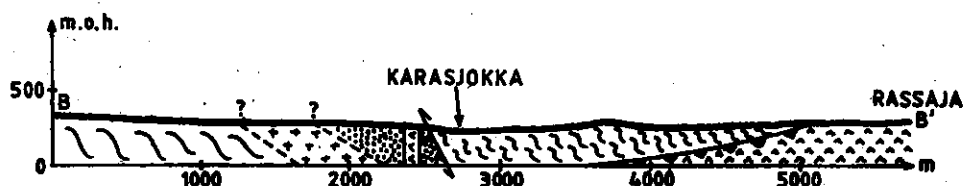
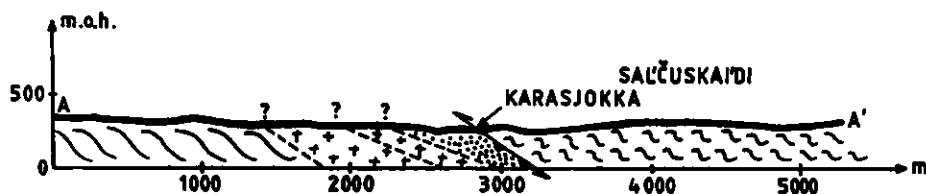
L.F.

APRIL-81

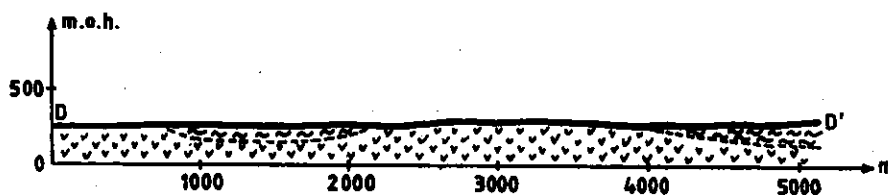
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-02

KARTBLAD NR.
2033 III

TEGNFORKLARING SOM
FOR TEGN. 02

US B 1980
GEOLOGISKE PROFILER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK 1:50 000	OBS. G.E.	1980
	TEGN. "	
	TRAC. L.F.	MARS -81
	KFR. D.v.d.W.	— " —

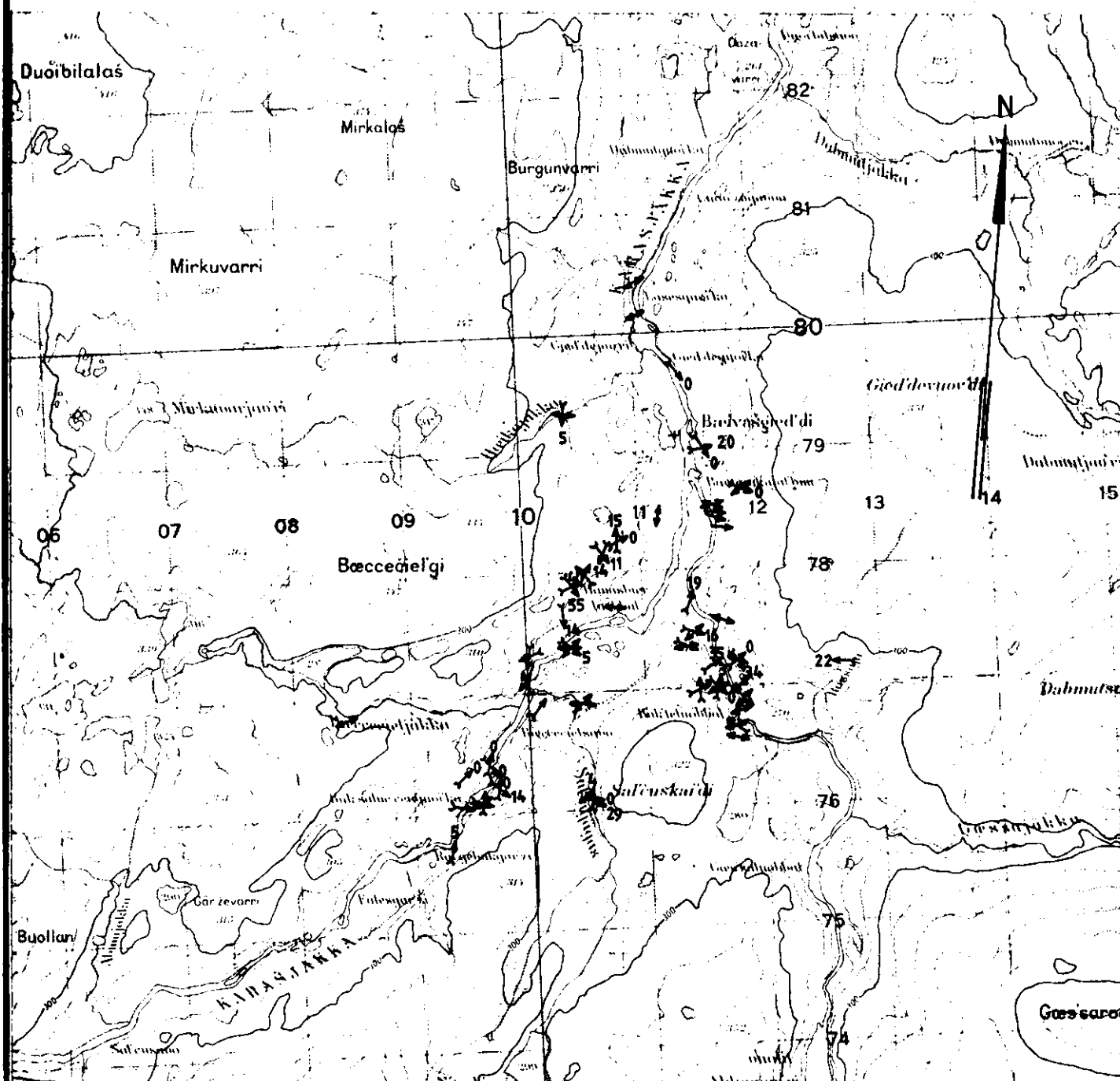
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E -03

KARTBLAD NR.
2033 III

TEGNFORKLARING:

- FOLDEAKSER
- LINEASJON
- GLIDEPLAN

U S B 1980
STRUKTURKART
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

1:50 000

OBS. G.E. 1980

TEGN. " "

TRAC. L.F. MARS -81

KFR. D.v.d.W. - " -

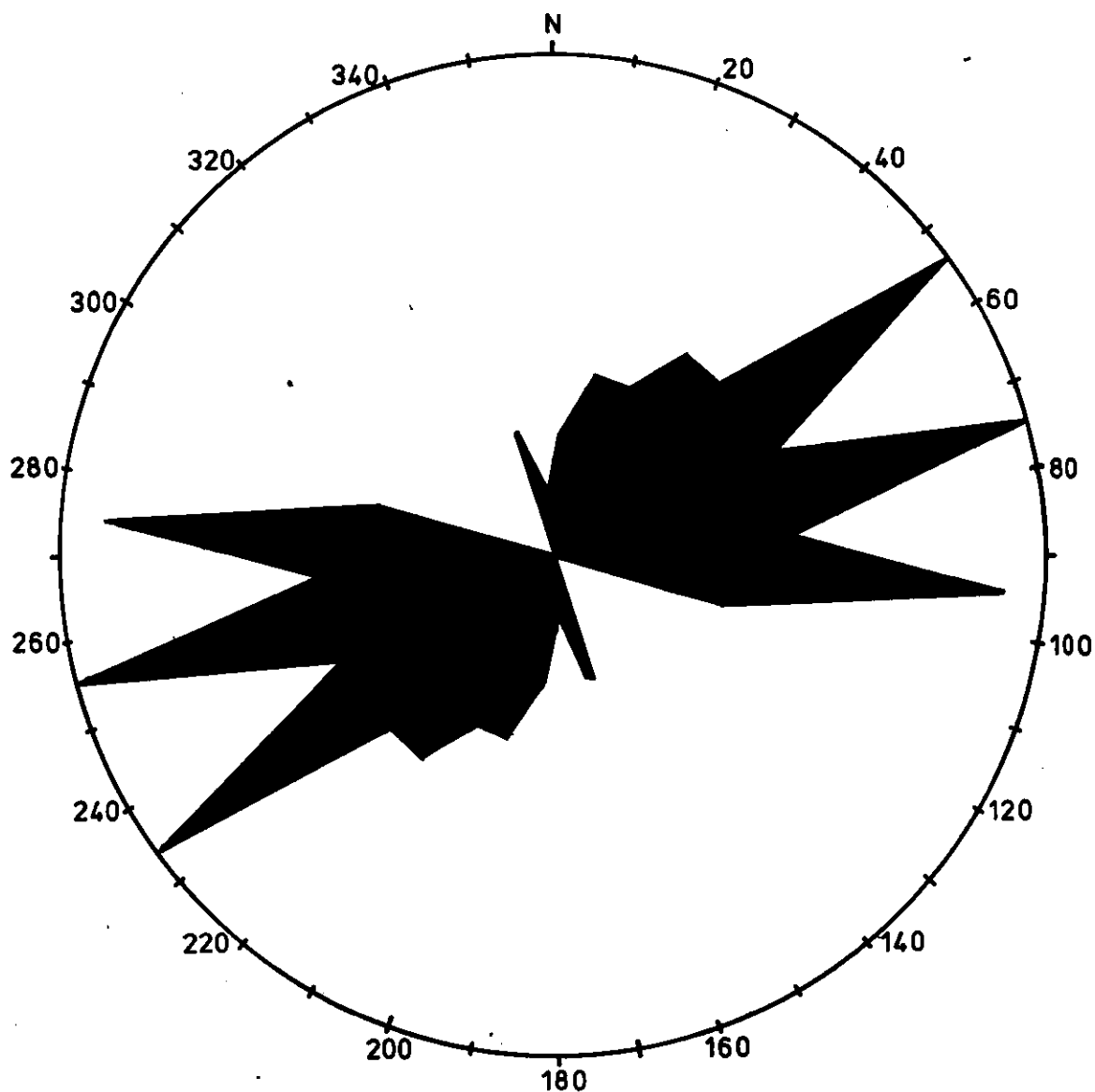
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E - 04

KARTBLAD NR.
2033 III

Samtlige bergarter.

58 målinger

U S B 1980
ROSEDIAGRAM - LINEASJON
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E.

1980

TEGN. "

TRAC. L.F.

MARS -81

KFR. D.v.d.W.

- " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-05

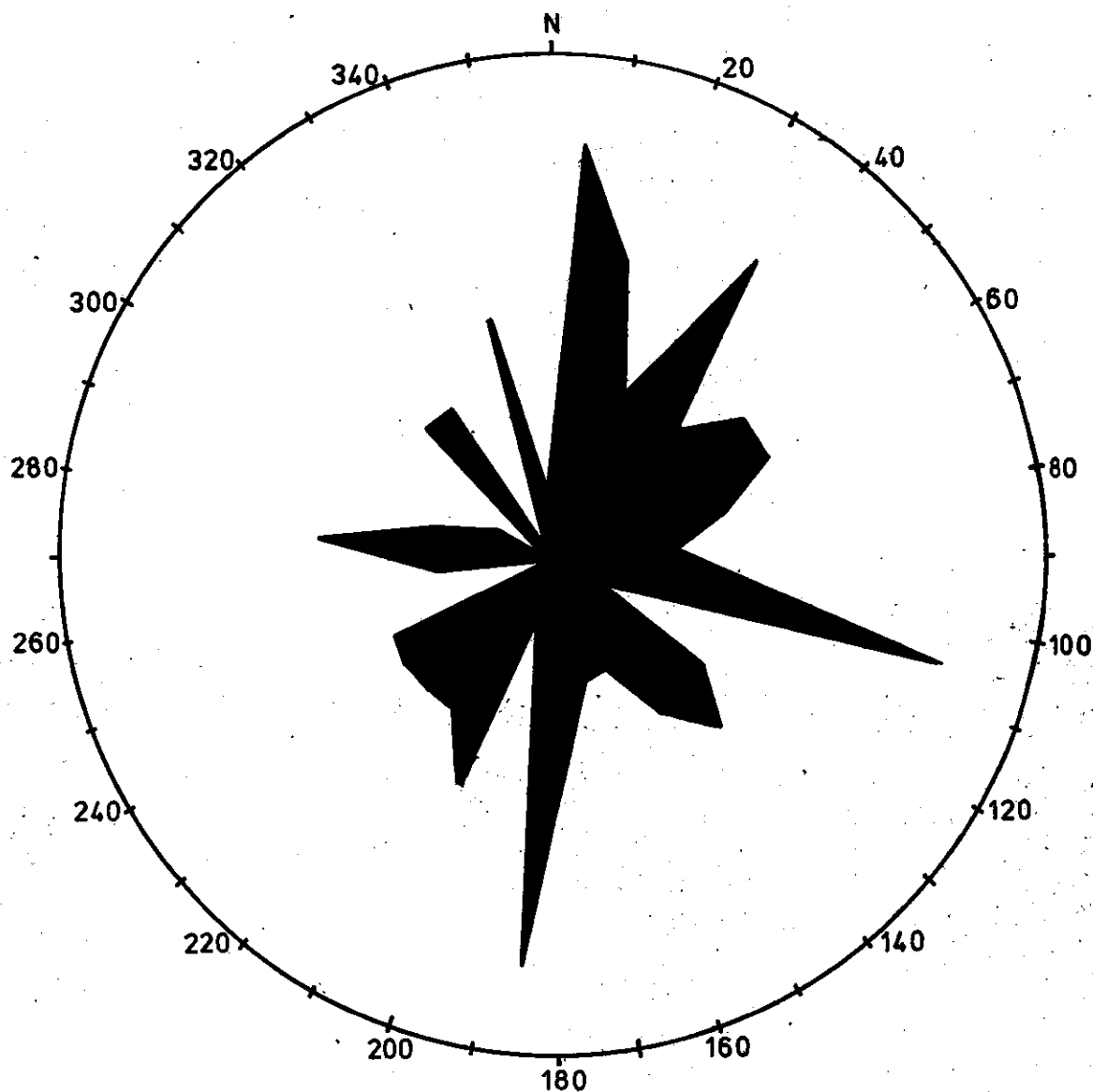
KARTBLAD NR.
2033 III

Samtlige bergarter.

Fallretningen angir foldeaksens retning.

Horisontale akser er plottet 2 ganger (180°).

92 målinger.

U S B 1980
ROSEDIAGRAM - FOLDEAKSER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E. 1980

TEGN. "

TRAC. L.F. MARS -81

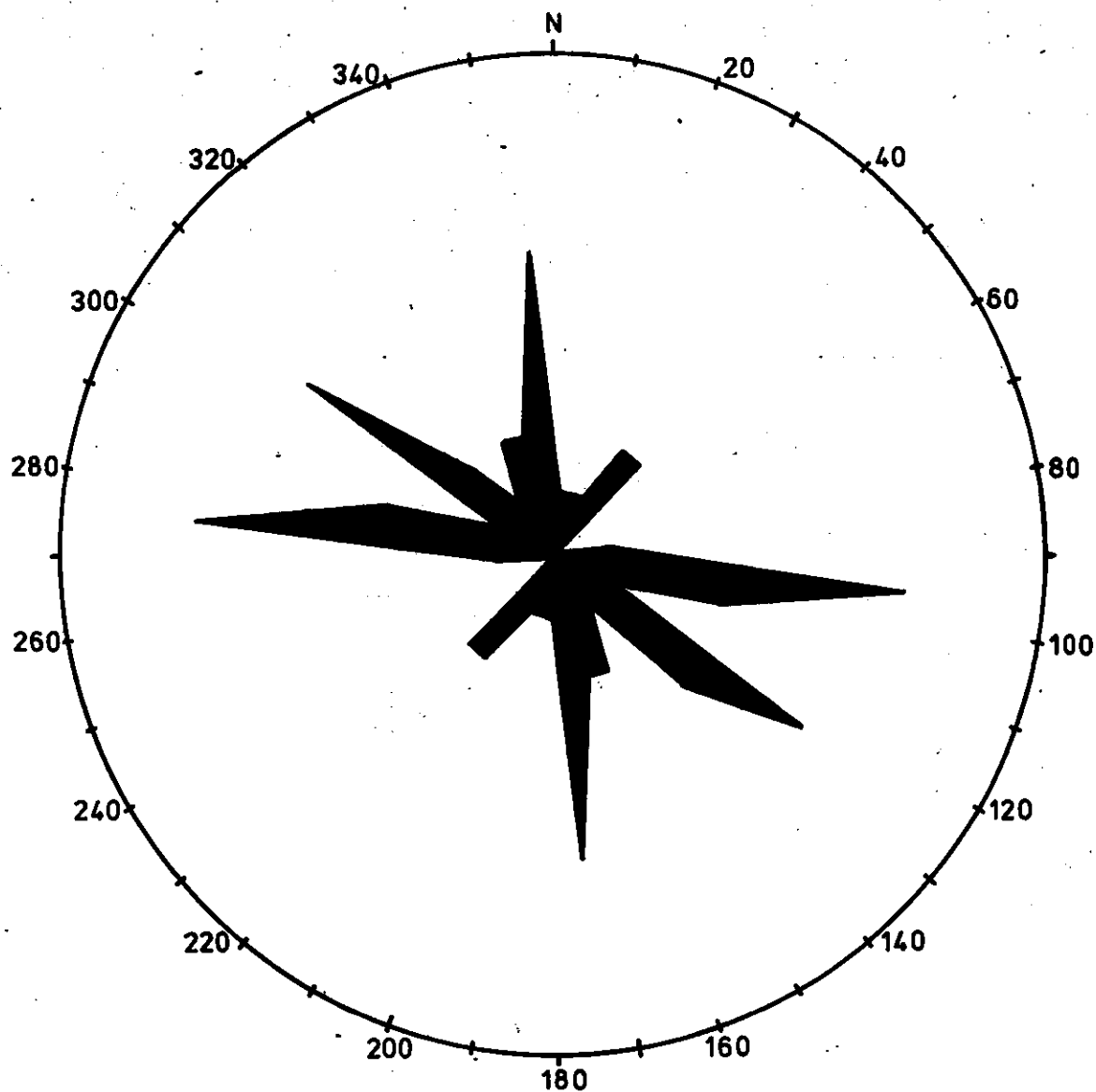
KFR. D.v.d.W. - " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E - 06

KARTBLAD NR.
2033 III

Samtlige bergarter.
37 målinger.

U S B 1980
ROSEDIAGRAM - SPREKKEFLATER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E.

1980

TEGN. "

TRAC. L.F.

MARS -81

KFR. D.v.d.W.

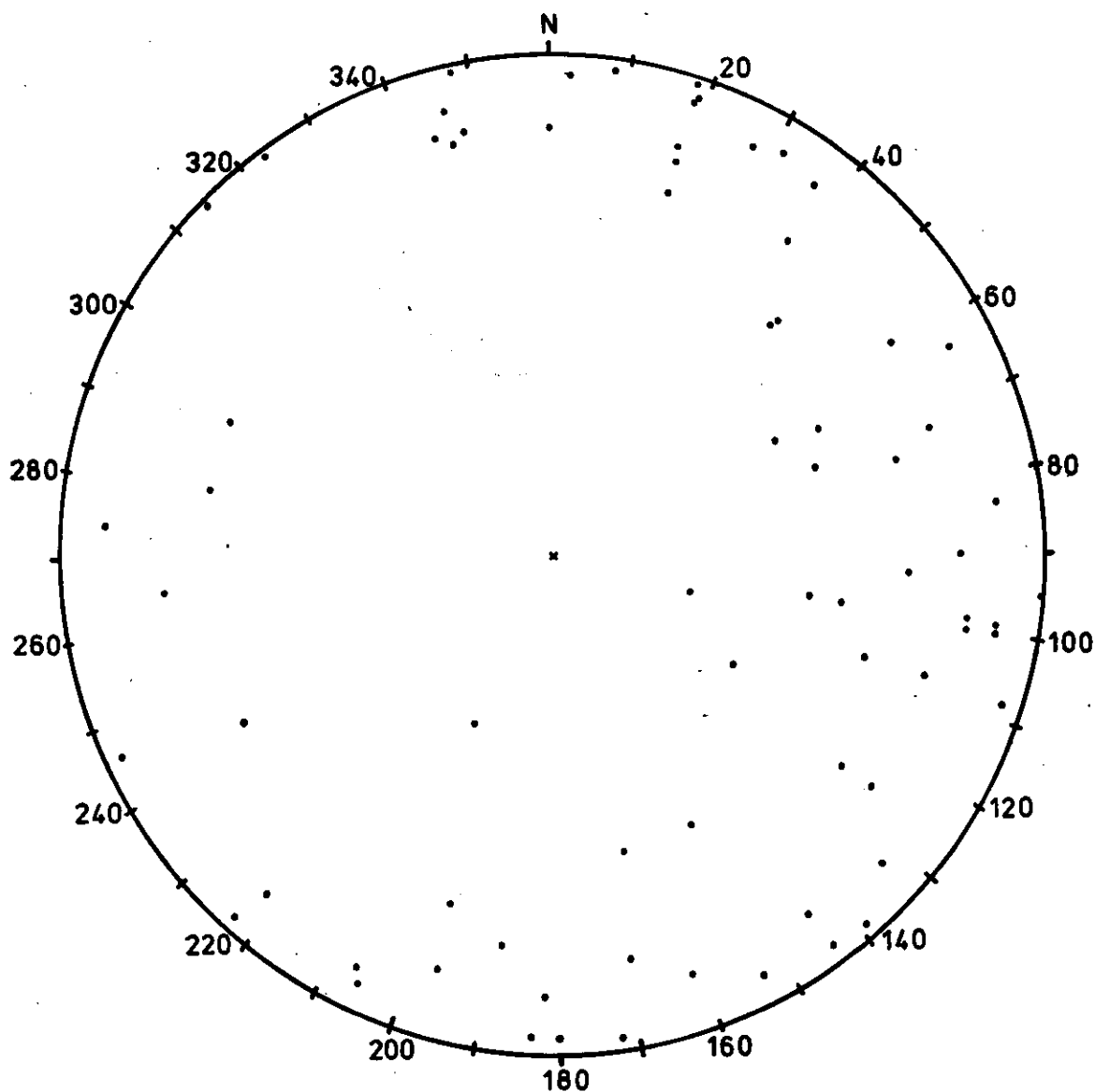
- " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-07

KARTBLAD NR.
2033 III

Samtlige bergarter.

U S B 1980
STEREOGRAM-FOLDEAKSER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E.

1980

TEGN. "

TRAC. L.F.

MARS -01

KFR. D.v.d.W.

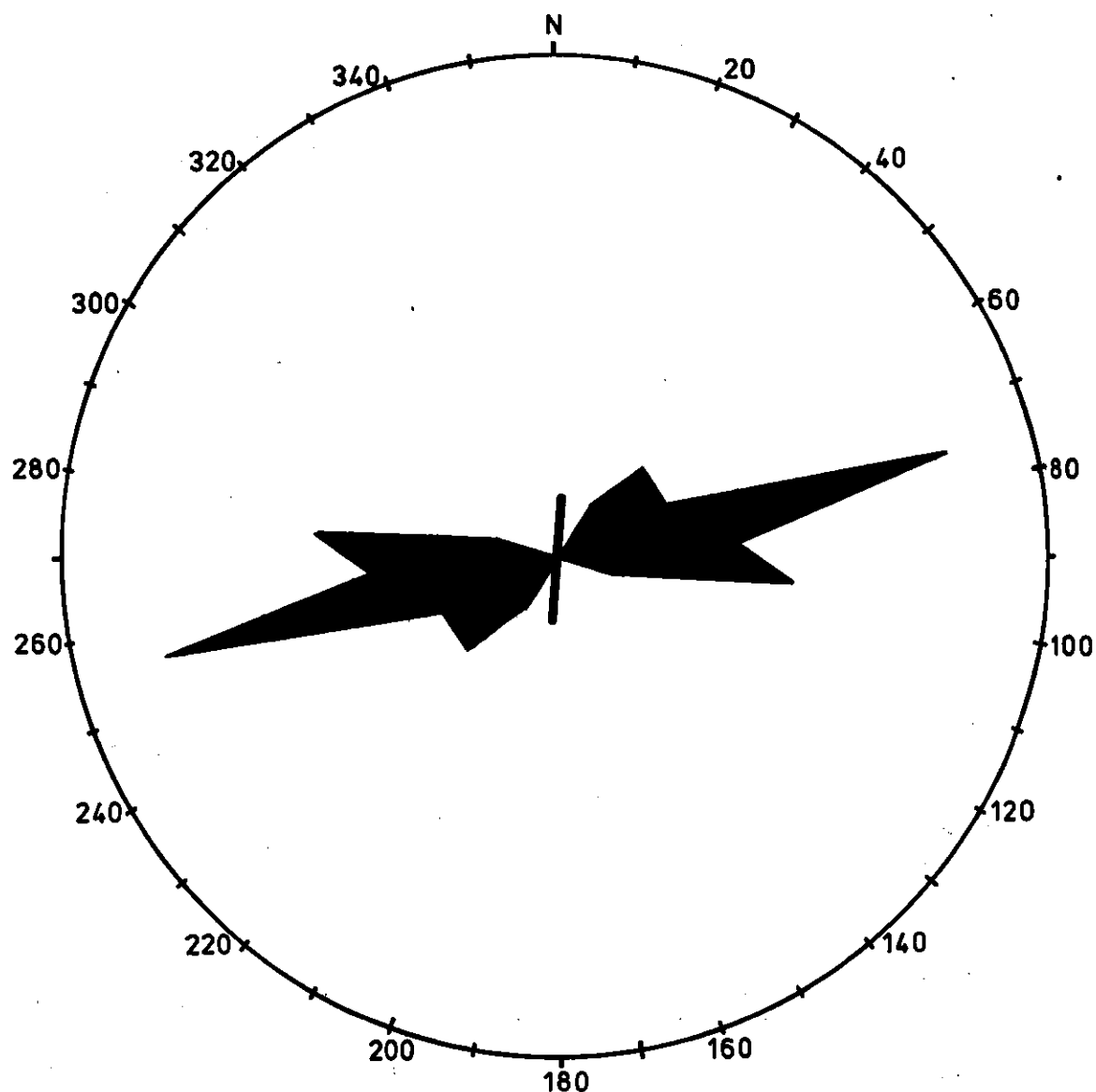
- " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-08

KARTBLAD NR.
2033 III

Amfibolgneis.
23 målinger.

U S B 1980
ROSEDIAGRAM-LINEASJON
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E. 1980

TEGN. "

TRAC. L.F. MARS -81

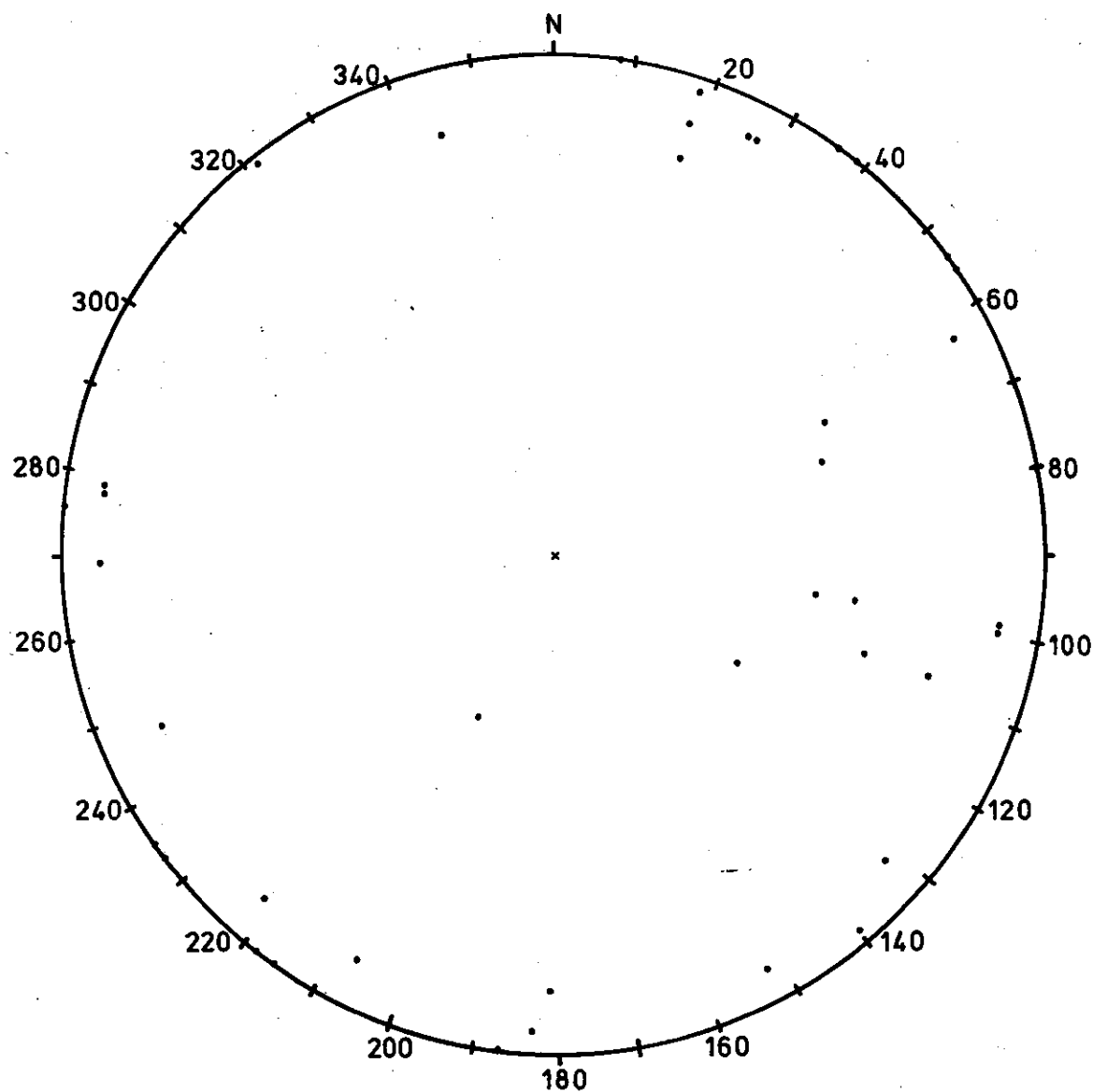
KFR. D.v.d.W. -"-

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-09

KARTBLAD NR.
2033 III

Amfibolgneis
41 målinger

U S B 1980
STEREOGRAM - FOLDEAKSER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E. 1980

TEGN. " "

TRAC. L.F. MARS -81

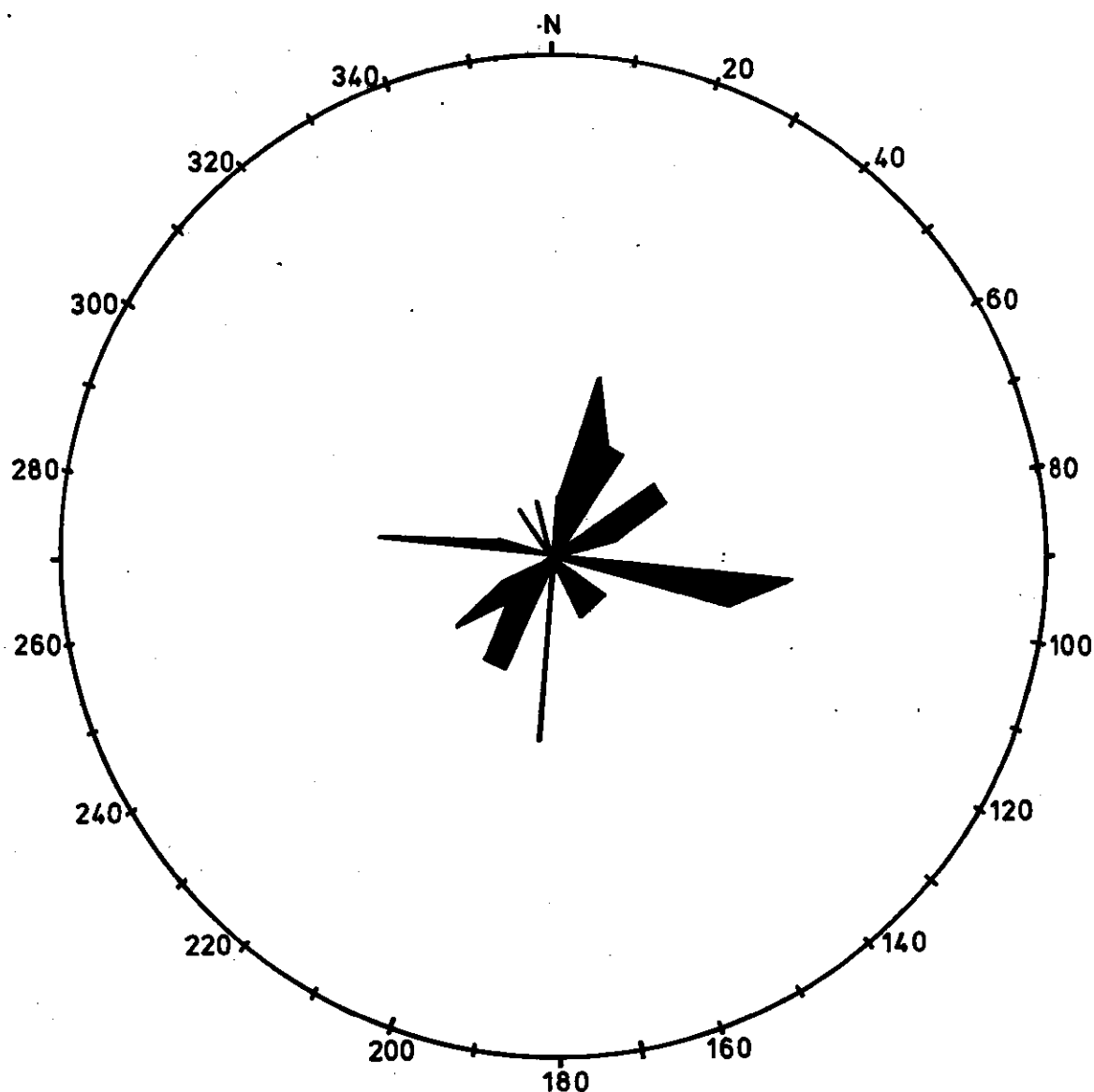
KFR. D.v.d.W. — " —

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E -10

KARTBLAD NR.
2033 III

Amfibolgneis
(plottet m.h.t. fallretning)

U S B 1980
ROSEDIAGRAM-FOLDEAKSER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

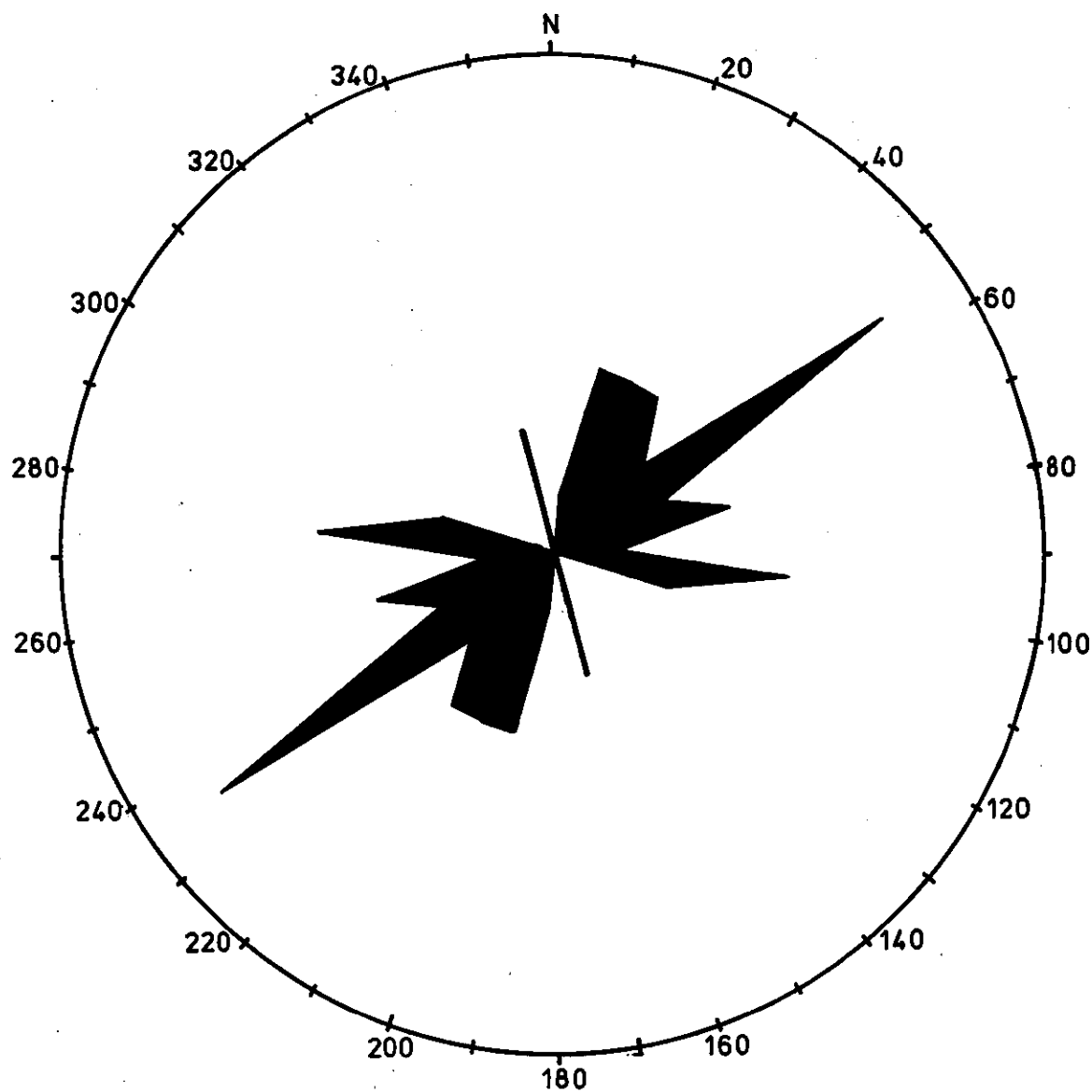
MÅLESTOKK	OBS. G.E.	1980
	TEGN. "	
	TRAC. L.F.	MARS -81
	KFR. D.v.d.W.	- " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E - 11

KARTBLAD NR.
2033 III

Metasedimenter
33 målinger

U S B 1980
ROSEDIAGRAM-LINEASJON
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

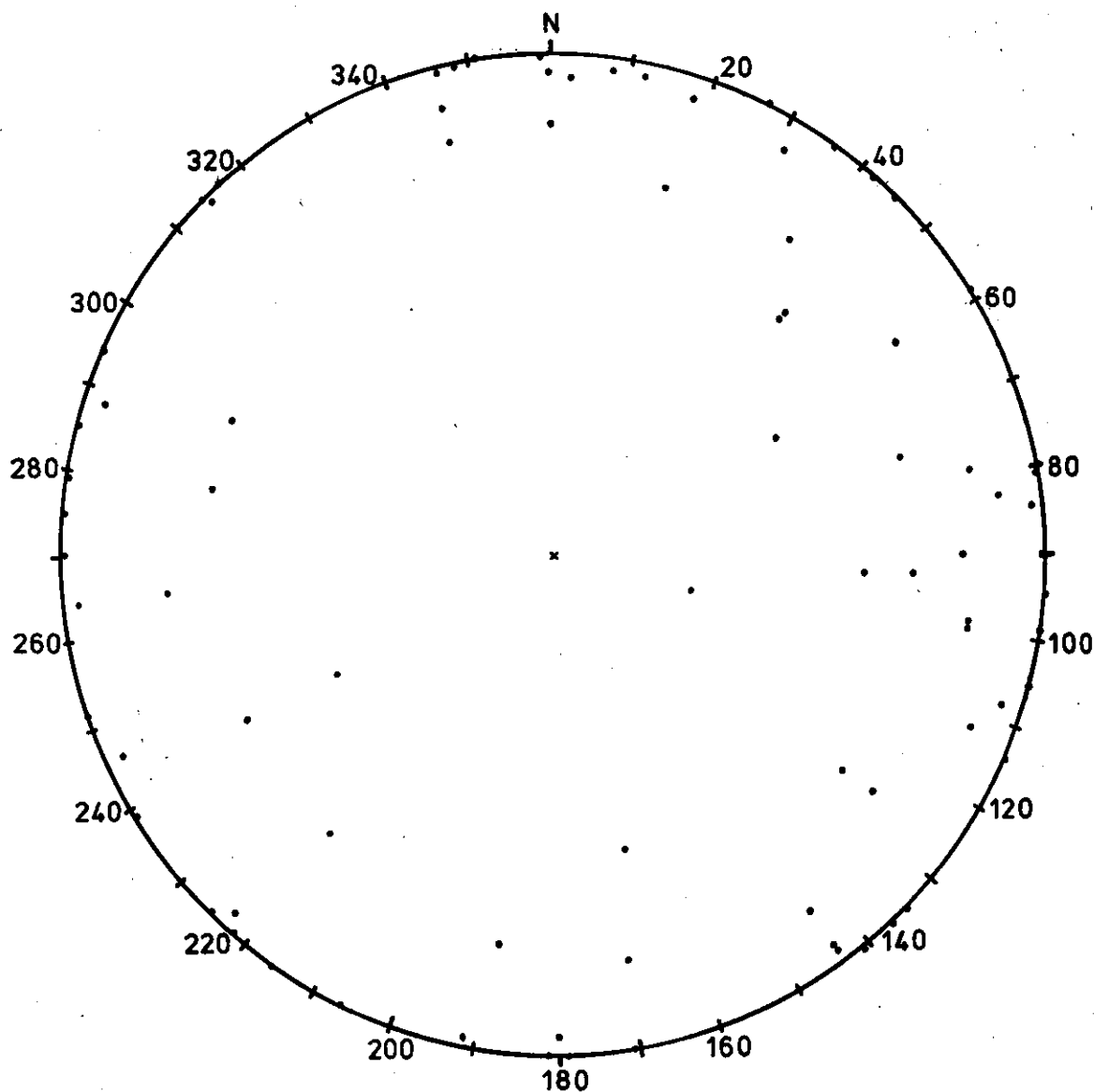
MÅLESTOKK	OBS. G.E.	1980
	TEGN. "	
	TRAC. L.F.	MARS -81
	KFR. D.v.d.W.	- " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-12

KARTBLAD NR.
2033 III

Metasedimenter

U S B 1980
STEREOGRAM-FOLDEAKSER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E.

1980

TEGN. "

TRAC. L.F.

MARS -81

KFR. D.v.d.W.

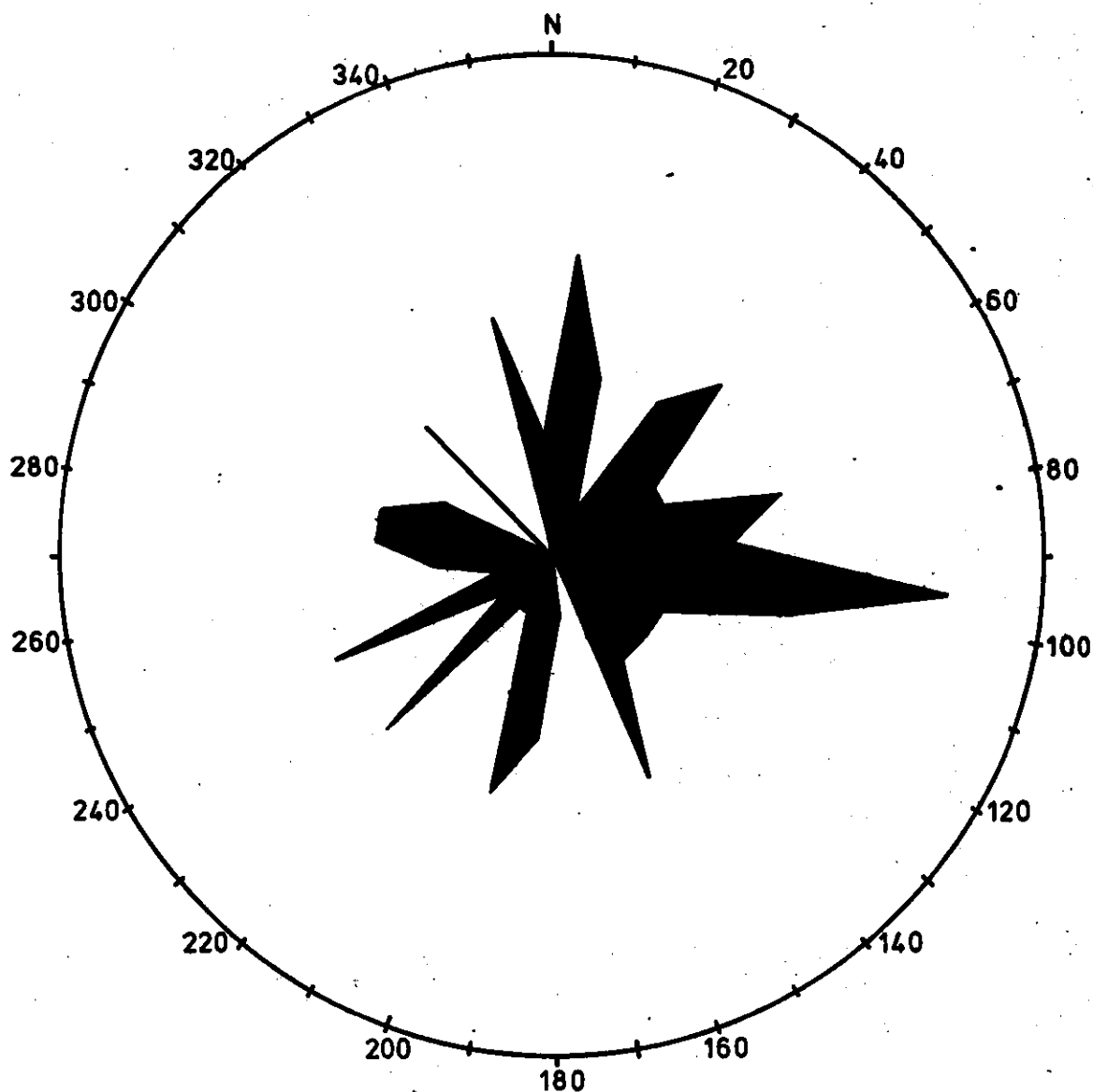
--

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E - 13

KARTBLAD NR.
2033 III

Metasedimenter
(plottet m.h.t. fallretning)

U S B 1980
ROSEDIAGRAM-FOLDEAKSER
BÆIVAŠGIED'DI
KARASJOK, FINNMARK

MÅLESTOKK

OBS. G.E.

1980

TEGN. "

TRAC. L.F.

MARS -81

KFR. D.v.d.W.

- " -

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1800/38E-14

KARTBLAD NR.
2033III